

תת"ע (ירושלים) 23-10-855 - מדינת ישראל נ' שיפסكي דניאל

תת"ע (ירושלים) 23-10-855 - מדינת ישראל נ' שיפסקי דניאל שלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 23-10-855

מדינת ישראל

נ ג ד

SHIPASKI DANIEL

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט ל深交ורה בירושלים

[26.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרתית זוכוביצקי-אורן

החלטה

1. בפני בקשה להודעה על חזרה מאיישום ובקשה לפסיקת הוצאות על הנאשם בהתאם לסעיף 79 לחוק העונשין.
תש"ז-1977.

רקע עובדתי

2. ביום 04.10.2023 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירה מיום 14.11.2022 של אי ציות לרמזור אדום בגין לתקנה 22(א) لتיקנות התעבורה תשכ"א 1961 שנאכפה באמצעות מצלה מסוג א/.

3. ביום 06.03.2024 בדיון הראשון שהתקיים בבית המשפט, הודה הנאשם בבעלות הרכב אר כפר בנהיגה בעת ביצוע העבירה ועל כן נקבע דיון הוכחות לעניין הוכחת החזקה ברכב במועד ביצוע העבירה.

4. ביום 21.05.2024 התקיימו דיון הוכחות. בתחילת הדיון, לפני שמיעת עד ההגנה, בקשה המבקשת לחזור בה מהאישום ולהגיש כתב אישום חדש כנגד העד שעדו להזדהות בחזקה ברכב. על אף שהמשיב כפר בעבירה לא הסכימה המבקשת כי תינתן החלטה על זיכוי. בנסיבות אלה לא היה מנوس מקרים ההוכחות ושמיעת העד.

5. בדיון ההוכחות נשמעה עדותו של עד ההגנה שמואל סטו, גיסו של הנאשם אשר רכש ממנו את הרכב. בדיון הוגש ראיות לרכישה הרכב.

לאחר שנשמעה עדותו הקצירה של העד ועל אף שבתחילת הדיון הוכחות בקשה המבקשת עצמה להסביר את הדוח' על שמו, בקשה המבקשת להגיש סיכומים בכתב. על אף התנגדות ב"כ הנאשם ועל אף שבית המשפט הסכים לדוחות הסיכומים לשעה מאוחרת, עמדה המבקשת על דחיתת הדיון ובסופה של יום נקבע מועד דיון נוסף ליום 17.07.2024.

6. ביום 04.07.2024 הגישה המבוקשת הודעה בכתב על חזרה מאישום ובקשה לפסיקת הוצאות.
7. ביום 17.07.2024 בדיון הנוסף שנקבע לבקשת המבוקשת, זנחה המבוקשת את רצונה לסקם בעלפה, הודעה על חזרה מאישום ונתנה החלטה על זיכוי המשיב. בדיון חזרה המבוקשת על בקשתה להטלת הוצאות על המשיב.
8. לטענת המבוקשת, המשיב בזבן זמן שיפוטי יקר בכך שלא פעל להסביר את הדוח על שם מבצע העבירה בהתאם לסעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: החד"פ) וחתת זאת הגיש בקשה להישפט. לטענת המבוקשת, המבוקש ידע את זהותו של הנהג בפועל והחליט משיקולים טקטיים לבקש להישפט במקומם לבצע הסבה של הדו"ח במרכז לפניות נגמים, אותה ניתן לבצע בדרך פשוטה וקללה. לטענתה התנהלות המשיב גורמת להוצאות ניהול משפט מיותרות המוטלות על כתפי הציבור, קיום הילכי סריך מסיבות שאין ברורות ועל כן מדובר בהתנהלות דין-ו-נול פסולה ופוגמה.
9. לטענת המבוקשת יש להטיל על המשיב הוצאות גם נוכח הפרת הוראות תקנה 284 لتיקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן-התקנות) הקובעת כי עליו לבצע העברת בעלות לרכב, לאחר ביצוע עסקת מכירת רכב למרות ההשלכות הכלכליות.
10. המשיבה בקשה להטיל על המשיב הוצאות שלא יפחתו מ-4,000 ל"ן שישקפו את בזבוז הזמן השיפוטי והעלויות לקופת המדינה וכן בהיבט החינוכי על מנת לתמוך נאשמים לפעול להסביר הדו"ח במרכז לפניות נגמים, שעה שאין מניעה לעשות כן לאחר קבלת הדו"ח.
11. לטענת המשיב, הסיבה בעקבותיה נקבע דין הוצאות היא עקב סיכון ההגנה שסביר שקיים לעניין ביצוע העבירה עצמה. עוד טען כי בחר שלא לכפר באמונות מצலמות א/3 עקב האינטרס הציבורי.
12. לטענת המשיב, במקרה זה, אין בסיס חוקי להטלת הוצאות לפי סעיף 79 לחוק העונשין מתייחס לנאים אשר הורשו בעבריה, שכן המשיב זוכה מהעברית.
13. סעיף 79 לחוק העונשין אליו הפניה המבוקשת קובע:
- "הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו בתשלום הוצאות המשפט, (...) בסכום שקבע בית המשפט; לעניין ערעור ולענין סעיפים 66 עד 71 רואים הוצאות המשפט שחוויב בהן אדם לפי סעיף זה כאלו היו קנס."
14. סעיף 79 לחוק העונשין מסמין את בית המשפט לחייב בהוצאות משפט נאים שהורשו במוחס לו. במקרה שבפני זוכה המשיב וכן בבית המשפט אינו מוסמך להשיט עליו הוצאות לפי סעיף זה.
15. גם לגופו של עניין לא מצאת להטיל הוצאות על המשיב במקרה זה.
16. בראע"פ 5305/2020 אליהו נחום נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב יפו (נבו 11.8.2020) פסק בית המשפט העליון בעניין הוצאות משפט:
- ראשית, בהליך הנאים, והסגור בשמו, נאבק על חפותו, על שמו הטוב, על חירותו ובמקרים מסוימים אף על קניינו. חלק ממאבק זה, יש להימנע מ"להרתיע נאים מפני פרישת הגנתו המלאה בבית המשפט" (ע"פ 591/79). זאת, על מנת לאפשר לנאים למצות את זכותו להילך אסיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(4) 253, 264 (1980)). חיוב נאים בהוצאות בשל התנהלותו בהליך הפלילי הוגן, ולאחרים את האינטרס הציבורי שבheimeroot מהרשעות שווא. חיוב נאים בהוצאות בשל התנהלותו בהליך הפלילי עלולה להרתיעו מלטען את טענותיו - ומכך יש להימנע.
- שנית, הוצאות הרגילות בהליך ארზחי מקדימות תכליות שאין קיימות בהליך הפלילי: שיפוי בעל הדין הזוכה על הוצאות למימוש המגע לו; הבטחת זכות הגישה לערכאות; שיקולי צדק חילוקתי ושוויון בין הצדדים (קרן וינשל ויפעת טרבולום "פסקיקת הוצאות משפט בהלים אזרחים" משפטים מו 763, 769-774 (2017)).
17. לפיכך, גם במקרים בהם הורשע הנאים, יש להטיל הוצאות במשורה, על מנת להימנע מהרתעת הנאים מפני השמעת טיעוני בפני בית המשפט (ע"פ 591/79 יהודה אסיאס נ' מדינת ישראל, לד(4) 3(25) 1980). קל וחומר, במקרים בהם הנאים זוכה מאשמה, וועליה כי בצדκ השמייע טענותיו בפני בית המשפט.
18. בעפ"ת 23-02-57050 מיה כוה נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט כי יש להטיל הוצאות על נאים לפי סעיף 79 לחוק העונשין, במקרים בהם הוא התנהל בחוסרedom לב, והעmis על בית המשפט והתביעה קשיים שלא לצורך:

"אשר לשאלת הוצאות, בית המשפט קמא הבair כי מדובר בהחלטה חריגה אשר נובעת מהתנהלות במהלך ניהול ההליך. וכך כבר בהכרעת הדין ציינה כב' השופטת חקל'אי את האופן שבו המערערת ניהלה את משפטה בדרך של דרישת לחייב עדים שאינם רלוונטיים לנסיבותxC�'ת ההחלטה, מה שהצריך גם דח'ית דין'ים, וכן בעניין גושא זהות הנגה ברכב אשר עליה למשעה בפרשת הגנה, כאשר בית המשפט התרשם כי הדבר נעשה מתוך תכיסינות, על מנת שלא ניתן יהיה להסביר את הדוח על שם בעלה, ועל מנת להימנע מחוויב בנסיבותxCב' המשיבה והפניה לדוגמאות שונות בפרוטוקול שבahn דרשxCב' המערערת לחזור עדים למורת שלא היו רלוונטיים בשאלת תקינות המכשיר אלא בשאלת האמינות, ולכך שבית המשפט קמא שאל כבר בשלב מוקדם של ההליך, מדוע יש צורך לנוהל הוכחות בשאלת התקינות אם יש טענה שהמעערערת לא נהגה ברכב".

19. השתתת הוצאות תבצעו במרקם בהם הנאשם הורשע לאחר שניהל את ההליך השיפוטי שלא לצורך ומתוך מניעים נוספים אשר אינם קשורים להליך העיקרי, תוך בחירה לגזול זמן שיפוטי ולנהל שלא לצורך את הלילכים בתיק.

20. ס' 229 (א) לחסדי פ' קובע כיצד על מי שנמסרה לו הודעה תשלום קנס לנוהג במקרה של עבירה של תעבורה שבוצעה בידי אחר:

מי שנמסרה לו הודעה תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום הממצא, את הקנס הננקוב בהודעה, לחשבון שצויין בה, זולת אם פועל באחת מדריכים אלה:
(1) הגיע לתובע, תוך 30 ימים מיום הממצא בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולענין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנחו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 בפקודת התעבורה - אם הגיע לתובע את הבקשה לביטול תוך תשעים ימים מיום הממצא; החלטת התובע בבקשתו לפי פסקה זו סופית, ואולם ראשין הננקס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום הממצא, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה. מי שהגיע בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך 30 ימים מיום הממצא ההודעה על החלטת התובע בעניין הביטול.

21. על פי דין קיימת למי שנמסרה לו הודעה תשלום קנס אפשרות לפנות לתובע בבקשתו לביטול מהטעם שהעבירה לא בוצעה על ידו או להודיע על רצונו להישפט. רק מי שבחר להגיש בקשה לביטול הודעה מנوع מהगיש בקשה להישפט וגם זאת רק עד לקבלת החלטת התובע.

22. כנגד המשיב הוגשה הודעה תשלום קנס בעבירה של אי ציות לאור אודם שתועדה במצולמה מסווג א/ 3 בהיותו הבעלים הרשומים של הרכב שמספרו תועד במצולמה. המשיב בחר להגיש בקשה להישפט ועל כן הוגש כנגדו כתוב אישום והזמנה לדין. לטענת המבקש הוא עשה כן, שכן הוא לו טענות גם לעצם ביצוע העבירה העולות מצילום העבירה ולא רק לעניין זהות הנגה.

23. המשיב חייב לאשמה וכפר בחזקה ברכב ויתר על טענותיו בקשר לעבירה עצמה, מיד בדיון הראשון. בתחילת דיון הוצאות שנקבע להוכיח החזקה ברכב, הסכמה המבקש להסביר הדוח על שם העד שהתייצב בדיון, אך באופן לא ענייני ולא מנומך לא השלים עם תוכאת ההליך שהוא זכיי המשיב. בשל כך בלבד, נאלץ בית המשפט לקיים את הליך הוצאות במלואו.

24. לא די בכך, גם בסוף שמיית עדותו של עד ההגנה לא הסכימה המבוקשת לסיים את ההליך באותו היום. על אף שמלכתחילה הסכימה המבוקשת להסתת הדו"ח על שמו של העד, על אף שמדובר בעדות קצירה של עד אחד בלבד ועל אף שבית המשפט הסכים לדוחות את שעת הדיון על מנת לאפשר לה להעיר לסקונים היה עמדה על קיומו של דיון נוסף, גם זאת ללא הסבר מניח את הדעת.

25. לדין התציב עד הגנה אחד. מדובר بعد רלוונטי לעניין הוכחת החזקה ברכב, שבאמצעותו הוגש מסמכים רלוונטיים. חקירות העד היתה תמציתית ונגעה אר ורק בסוגיות החזקה ברכב. לא הוכח שהמשיב ניהל הליכים שלא לצורך, משיקולים טקטיים, מתוך תכיסנות, בחוסר תום לב, מתוך מטרה זרה להליך עצמו או מתוך רצון למלט את העד שהוא גיטו של המבוקש מהגשת כתוב אישום נגדו. גם אם החליט המבוקש לאחר הגשת התביעה להישפט, לזמן טענותיו בקשר לעבירה עצמה והתמקד בשאלת זהות הנרגן אין להטיל עליו הוצאות בשל כך, במיוחד שעשה כן בהזדמנות הראשונה.

דין הוכחות אפשר לבקשתו למצות את זכותו להימנע מהרשעה בעבירה שלא ביצع ותוכאת ההליך שהסתיים בזיכוי מעידה על כן.

26. במקרה שבפני גם המבוקשת עצמה לא פעולה לחיסכון בזמן שיפוטו בקשר שגרמה שלא לצורך לשמיית עד ההגנה ושעה שבקשה לקים דין נסף שבסופו של יום התבරר, שלא היה בו כל הכרה.

27. דין אפשר למי שבחר באפשרות זו על פניו הגשת בקשה לביטול התביעה, על אף שברור שמדובר בפרוצדורה סנקציה כספית על מי שבחר באפשרות תשלום קנס לבקשת התביעה לחזקה ברכב ולא הטיל שיש בה כדי להעשים על בית המשפט. למשל נקבעה סנקציה בחוק אני סבורה שנית להטילה בנסיבות המקרה שבפני.

28. העובדה שהיתה לבקשתו להסביר את הדו"ח בדרך קצרה וחוללה יותר, גם עבורי, שכן היה עליו לשכור שירותו עורך דין ולהתציב לדין בבית המשפט אינה מצדיקה הטלת הוצאות.

לבקשתו נספות בקשר לדו"ח בגין בחר להגיש בקשה להישפט. הטלת הוצאות במקרה זה רק בשל עצם הפניה לבית המשפט תמנע מנאשם שבתום לב נקט בדרך חוקית אחת ולא בדרך חוקית אחרת, למצות את זכותו להליך הוגן.

אני סבורה שבהתלת הוצאות במקרה שבפני, רק בשל עצם הפניה לבית המשפט יהיה משומם פגיעה באינטרס הציבורי להימנע מהרשעת שווה. במקרה זה האינטרס החשוב של הימנע מהרשעת שווה גובר על האינטרס של בחירה בדרך הקצרה והזולה, שעה שלא הוכח כי המשיב ניצל את ההליך לרעה.

29. לאור האמור אני סבורה כי לא הוכח שהמשיב ניהל את ההליך שיפוטו שלא לצורך, וכי התנהלותו מצדיקה הטלת הוצאות.

30. הוראות תקנה 284 לתקנות התעבורה קובעת את הפרוצדורה לרשום הבעלות ברכב בעת מכירתו. התקינה קובעת הוראות לצדים לעסקת המכrown ורשوت הרישוי והפרtan אינה מהוות עבירה שבצדקה סנקציה עונשית. לפיכך לא מצאתי להטיל על המשיב הוצאות בשל כך. הבקשה נדחתה.

מציאות תשלה החלטה לצדים.
ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.